

Sygn. akt I C 2493/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Monika Malinowska - Wasiak

Protokolant: Bartłomiej Trzmielak

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **J. P.**

przeciwko **Gminie Z. – Wójtowi Gminy Z.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda J. P. na rzecz pozwanej Gminy Z. – Wójta Gminy Z. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2493/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 czerwca 2014 roku J. P. wniósł o zasądzenie od Gminy Z. kwoty 25.670 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2013 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu podniósł, że Gmina Z. jako inwestor zleciła wykonawcy – (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. wykonanie robót polegających na zwiększeniu dostępności do infrastruktury edukacyjnej poprzez rozbudowę i doposażenie Zespołu Szkół (...) w S., polegających na wykonaniu instalacji wodno-kanalizacyjnej w tym: instalacji kanalizacji zewnętrznej, wewnętrznej i instalacji wodociągowej wewnętrznej. Powód wykonywał roboty budowlane na przedmiotowej inwestycji na podstawie zlecenia Wykonawcy- firmy (...) sp. z o.o. z dnia 9 sierpnia 2012 roku jako podwykonawca. Wykonawca potwierdził należyte wykonanie robót przez powoda w piśmie z dnia 28 grudnia 2013 roku, wobec czego powód w dniu 4 stycznia 2013 roku wystawił Wykonawcy fakturę VAT nr (...) na kwotę 35.760 złotych. Z przedmiotowej faktury do zapłaty pozostaje kwota 25.670 złotych. Z uwagi na brak zapłaty powód skierował sprawę do Sądu przeciwko firmie (...) sp. z o.o. i uzyskał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi sygn.. akt XII GNc 1072/13. Postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego okazało się bezskuteczne. Wobec braku możliwości uzyskania zapłaty od Wykonawcy powód skierował do pozwanej Gminy jako inwestora wezwanie do zapłaty. Pozwana uznała roszczenia powoda za niezasadne.

[pozew – k. 2 – 8]

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 marca 2015 roku pozwana wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. Pozwana podniosła, że nie posiadała żadnej wiedzy ani nie akceptowała faktu wykonywania prac przez powoda jako podwykonawcy w trakcie realizacji inwestycji w szkole w S., dotyczących kanalizacji wewnętrznej i zewnętrznej na przedmiotowej inwestycji. Pozwana wskazała, że zadanie inwestycyjne pn. „Zwiększenie dostępności do infrastruktury edukacyjnej poprzez rozbudowę i doposażenie (...) w S.” było wyłącznie realizowane przez (...) sp. z o.o. na podstawie umowy numer (...) z dnia 6 lipca

2010 roku aneksowanej w dniu 10 listopada 2011 roku. Co więcej pozwana zaprzeczyła aby powód mógł realizować w ramach inwestycji prace dotyczące kanalizacji zewnętrznej i wewnętrznej, bowiem instalacja wodno-kanalizacyjna w dniu 9 sierpnia 2012 roku, którą powód wskazał jako datę powierzenia mu wykonywania robót wykonanie instalacji kanalizacji zewnętrznej została wykonana w 100 %, natomiast roboty w zakresie kanalizacji wewnętrznej w 60 %. Co więcej prace dotyczące instalacji kanalizacyjnej wewnętrznej w okresie kiedy rzekomo prace na inwestycji miał wykonywać powód opiewały na kwotę 7.404,92 złote, co czyni roszczenie powoda wątpliwym także co do wysokości.

[odpowiedź na pozew – k. 96 – 100]

Na terminie rozprawy w dniu 22 września 2015 roku Sąd na wniosek powoda dopuścił dowód z przesłuchania świadków M. L. (1), M. L. (2), R. M. i K. S. na okoliczność jak w treści odpowiedzi na pozew oraz piśmie procesowym powoda z maja 12 maja 2015 roku. Pełnomocnik pozwanego złożył zastrzeżenie do protokołu w trybie art. 162 k.p.c. oświadczając, że został naruszony art. 207 k.p.c.

[protokół rozprawy z dnia 22.09.2015 roku – k. 199-201v.]

Na terminie rozprawy w dniu 17 marca 2016 roku Sąd dopuścił dowód z przesłuchania świadków E. O. (1), M. L. (1) i R. M.. Pełnomocnik pozwanego na podstawie art. 162 k.p.c. zgłosił zastrzeżenie do protokołu dotyczące uwzględnienia wniosków dowodowych strony powodowej wskazując na treść art. 217 § 2 i 3 k.p.c.

[protokół rozprawy z dnia 17.03.2016 roku – k. 224]

Na ostatnim terminie rozprawy w dniu 13 czerwca 2016 roku strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

[protokół rozprawy z 13.06.2016 roku – k. 234-234v.]

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 6 lipca 2010 roku Gmina Z. i (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. zawarły w trybie przetargu nieograniczonego umowę o roboty budowlane nr (...) dla zadania inwestycyjnego pn. „Zwiększenie dostępności do infrastruktury edukacyjnej poprzez rozbudowę i doposażenie (...) w S.". Spółka jako Wykonawca zobowiązała się m.in. do wykonania instalacji wodno-kanalizacyjnej, w tym: instalacji kanalizacji zewnętrznej i wewnętrznej. Termin rozpoczęcia robót ustalono na dzień 15 lipca 2010 roku. Roboty miały być ukończone w dniu 30 czerwca 2013 roku. Strony nie przewidziały w umowie możliwości ustanowienia podwykonawcy robót. Strony ustaliły wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy na kwotę 3.111.197,53 złote brutto. Zgodnie z załącznikiem numer 1 do umowy, stanowiącym jej integralną część, wartość robót wodno-kanalizacyjnych wynosiła 227.915,22 złote w tym instalacji kanalizacji zewnętrznej 67.713,46 złote, a kanalizacji wewnętrznej 74.049,25 złotych. Z kolei zgodnie z załącznikiem numer 2 do umowy prace wodno-kanalizacyjne od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 31 marca 2013 roku.

[bezsporne, uwierzytelniona kopia umowy nr (...) wraz z załącznikami – k. 11-15, k. 101-105v., k. 107-107v., aneks nr (...) do umowy nr (...) k. 106-106v., formularz oferty k. 108-110, formularz cenowy k. 111-112, umowa spółki (...) – k. 113-117, oświadczenie – k. 118, informacja o podwykonawcach – k. 119, harmonogram realizacji zamówienia – k. 120-121, karta gwarancji jakości obiektu budowlanego – k. 122-123, formularz umowy wraz z załącznikami – k. 124-132, gwarancja przetargowa k. 133-134, zeznania E. L. k. 213 v.]

W dniu 9 sierpnia 2012 roku Wykonawca zlecił powodowi wykonanie instalacji kanalizacji sanitarnej sieci zewnętrznej i wewnętrznej w budynku szkoły w S..

[uwierzytelnione pismo „zlecenie” – k. 16]

Na dzień 9 sierpnia 2012 roku zinwentaryzowano roboty dotyczące instalacji wodno-kanalizacyjnej na łączną kwotę 143.847,13 złotych co stanowiło 63,11 % harmonogramu rzeczowego. Za wykonane w tym okresie prace (...) sp. z o.o. wystawiła faktury VAT na ogólną kwotę 1.589.070, 25 złotych. Pozwany dokonał zapłaty firmie (...) za wykonane prace.

[bezsporne, nadto protokół inwentaryzacji wykonanych robót k. 141-141v., 141-141v., 148-148v., 151-151v., 156-156v.; zestawienie % zaawansowania robót wraz z fakturoowaniem – k. 142, 148, 152, 157; faktury VAT – k. 140, 146, 150, 155; wyciągi – k. 143-145, 149, 153-154, 158-158v.]

W protokole z dnia 5 listopada 2012 roku zinwentaryzowano roboty na ogólną kwotę 187.430,07 złotych w tym dotyczące instalacji wodno-kanalizacyjnej na kwotę 19.041,05 złotych co stanowiło 8,35 % harmonogramu rzeczowego. Za wykonane prace Wykonawca wystawił fakturę na kwotę 230.538,99 złotych. W dniu 15 listopada 2012 roku pozwany dokonał wypłaty Wykonawcy tej kwoty.

[protokół inwentaryzacji wykonanych robót k. 136, zestawienie % zaawansowania robót wraz z fakturoowaniem – k. 137, faktura VAT nr (...) – k. 135, wyciąg numer (...) – k. 138-139]

W dniu 28 grudnia 2012 roku Wykonawca potwierdził wykonanie przez powoda wykonanie zleconych robót instalacyjnych kanalizacji sanitarnej wewnętrznej i zewnętrznej w budynku szkoły w miejscowości S. przy ul. (...) za kwotę 29.000 złotych netto. Roboty zostały odebrane bez uwag.

[uwierzytelnione pismo wystawione przez (...) sp. z o.o. – k. 18]

W dniu 21 lutego 2013 roku (...) sp. z o.o. złożyła oświadczenie, że powód był podwykonawcą zadania inwestycyjnego pod nazwą „Zwiększenie dostępności do infrastruktury edukacyjnej poprzez rozbudowę i doposażenie (...) w S.”. Wykonywał roboty zewnętrzne i wewnętrzne kanalizacji ogólnospławnej i wodociągowe zgodnie ze zleceniem, a inwestor i nadzór mieli wiedzę i akceptowali zatrudnienie podwykonawcy.

[uwierzytelnione oświadczenie – k. 23]

Na budowie odbywały się spotkania organizacyjne z udziałem przedstawicieli inwestora, wykonawcy oraz dyrekcji szkoły. Wykonawca w trakcie całego procesu budowlanego nie zgłaszał podwykonawcy. Również powód nie wystąpił do Gminy jako inwestora o zgodę na wzięcie udziału w tej inwestycji podwykonawca.

[zeznania E. L. – k. 213 v. zeznania K. D. k. 213 v., zeznania Z. Z. k. 214, zeznania E. O. k. 229v.]

W dniu 6 marca 2013 roku powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 25.670 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

[bezsporne, uwierzytelnione wezwanie do zapłaty wraz dowodem nadania – k. 20]

W odpowiedzi pozwany odmówił zaspokojenia roszczenia powoda.

[bezsporne, nadto uwierzytelniona „odpowiedź na wezwanie do zapłaty” – k. 22]

W dniu 27 marca 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XII Wydział Gospodarczy w sprawie sygn. akt XII GNe 1072/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym nakazujący (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 25.670 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.738 tytułem zwrotu kosztów postępowania.

[bezsporne, uwierzytelniona kopia nakazu zapłaty – k. 19]

Przed Sądem Rejonowym w Zgierzu toczyło się postępowanie zainicjowane zawezwaniem do próby ugodowej złożonym przez powoda. Do zawarcia ugody jednak nie doszło.

[bezsporne, wniosek o zawezwanie do próby ugodowej – k. 2- 3, protokół – k. 21 akta sprawy I Co 902/13]

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, a także na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci umów, faktur, aneksów i oświadczeń, które nie były kwestionowane przez strony.

Za wiarygodne Sąd uznał fakty wynikające z załączonych kopii dokumentów prywatnych uwzględniając, iż stanowiły one jedynie dowód tego, że osoby, które go podpisały złożyły oświadczenie zawarte w tym dokumencie.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka E. L. (2). Świadek brała udział w procedurze przetargowej i uczestniczyła w przygotowaniu umowy z wykonawcą robót. Niejednokrotnie też z ramienia (...) przyjeżdżała na budowę. Uczestniczyła również w naradach z udziałem przedstawicieli Inwestora, Wykonawcy i inspektora nadzoru. Świadek jednoznacznie potwierdziła, że Wykonawca firma (...) nigdy nie zgłaszała podwykonawcy inwestorowi i nie przedstawiła mu żadnej umowy zawartej z podwykonawcą.

Zeznania E. L. (2) korespondowały także z zeznaniami K. D. (2). Świadek uczestniczył w naradach organizowanych na budowie w trakcie, których nigdy nie padł temat podwykonawstwa robót. Co więcej stwierdził, że nie można było stwierdzić czy na budowie pracują inni pracownicy aniżeli firmy (...). Jeżeli nawet na budowie pracował jakiś podwykonawca firmy (...) to nie był on zgłaszany Gminie.

Na walor wiarygodności zasługiwały również zeznania Z. Z. (2). Świadek co prawda pełnił funkcję inspektora nadzoru robót elektrycznych, a więc nie nadzorował robót wodno-kanalizacyjnych jednak brał udział w naradach na budowie z udziałem wykonawcy.

Świadek jednoznacznie zaprzeczył aby w trakcie tych narad wykonawca zgłaszał podwykonawcę.

Za wiarygodne należało uznać również zeznania E. O. (1). Świadek nie potrafiła co prawda stwierdzić czy Wykonawca na budowie korzystał z pomocy innej firmy jednak uczestnicząc w naradach dotyczących budowy z udziałem przedstawiciela Gminy. Świadek nie potwierdził, aby na tych naradach podejmowano temat podwykonawstwa.

Sąd natomiast nie w pełni dał wiarę zeznaniom Z. L.

w zakresie w jakim twierdził, że umowa zawarta pomiędzy Wykonawcą a powodem została zgłoszona Inwestorowi, a Inwestor był miał wiedzę co do zakresu prac powierzonych powodowi. Zeznania tego świadka, że pozwana wiedziała o obecności podwykonawcy nie znajdują potwierdzenia w treści zgromadzonej dokumentacji i zeznaniach uczestniczących w naradach na budowie pracowników Urzędu Gminy jak również zeznaniach inspektora nadzoru Z. Z. (2). Okoliczność, że w naradach z udziałem Gminy uczestniczył również powód nie świadczy jeszcze o tym, że pozwana miała świadomość tego, iż nie jest on pracownikiem firmy (...).

Z tych samych względów sąd odmówił waloru wiarygodności zeznaniom M. L. (1) i M. L. (2). Co więcej na wiarygodność zeznań świadków rzutuje to, że są zainteresowani uzyskaniem kwoty dochodzonej pozwem. Należy bowiem wskazać, że to Z. L. jest prezesem firmy (...), M. L. (1) członkiem jej zarządu, natomiast M. L. (2) jej pracownikiem. Firma (...) odpowiada za zapłatę wynagrodzenia powodowi z tytułu wykonywanych przez niego prac na budowie szkoły w S.. Świadcowie są zatem zainteresowani uzyskaniem przez powoda korzystnego wyroku przeciwko Gminie, gdyż w ten sposób będą mogli się zwolnić z odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia wobec powoda.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom K. S.. Świadek wiedząc o tym, że powód został zgłoszony jako podwykonawca opiera jedynie na swoich przypuszczeniach, które nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Oficjalnego zgłoszenia podwykonawcy nie potwierdzili pracownicy Gminy uczestniczący w naradach E. L. (2) i K. D. (2) jak również inspektor nadzoru Z. Z. (2). Co więcej na prawdziwość zeznań świadka wpływa także to, że

jest osobiście zainteresowany w uzyskaniem zapłaty przez powoda od Gminy. Świadek bowiem poniósł nakłady na materiały budowlane, które w związku z brakiem zapłaty wynagrodzenia powodowi nie zostały pokryte.

Na rozprawie w dniu 22 września 2015 roku Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków M. L. (1), M. L. (2), R. M. i K. S.. Pełnomocnik zgłosił zastrzeżenie w trybie art. 162 k.p.c. oświadczając, że został naruszony art. 207 k.p.c. Z kolei na terminie rozprawy w dniu 17 marca 2016 roku Sąd dopuścił dowód z przesłuchania świadków E. O. (1), M. L. (1) i R. M.. Pełnomocnik pozwanego na podstawie art. 162 k.p.c. zgłosił zastrzeżenie do protokołu dotyczące uwzględnienia wniosków dowodowych strony powodowej wskazując na treść art. 217 § 2 i 3 k.p.c. Zarzut ten był bezzasadny z uwagi na fakt, że świadkowie mieli zeznawać na okoliczności wiedzy i akceptacji pozwanego postanowień umowy podwykonawczej co miało kluczowe znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności Gminy za wynagrodzenie należne powodowi.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i podlegało oddaleniu.

Powód dochodził zapłaty wynagrodzenia należnego mu z tytułu wykonania robót kanalizacji zewnętrznej, wewnętrznej i instalacji wodociągowej wewnętrznej w ramach zadania inwestycyjnego pn. „Zwiększenie dostępności do infrastruktury edukacyjnej poprzez rozbudowę i doposażenie (...) w S.”. Powoływał się na to, że pozwany jako inwestor zobowiązany jest z wykonawcą (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. do solidarnej zapłaty tego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 647¹ § 5 k.c. zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

Przyjmuje się, że uregulowana w art. 647¹ § 5 k.c. odpowiedzialność inwestora za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę wchodzi w grę w razie wyrażenia zgody przez inwestora na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą. Zgodnie z art. 647¹ § 2 k.p.c. do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy.

Natomiast drugi sposób wyrażenia zgody może przybrać różną formę. Inwestor może wyrażać ją w sposób wyraźny pisemnie bądź ustnie, albo poprzez inne zachowanie, które w sposób dostateczny ujawnia jego wolę (art. 60 k.c.). Może zatem nastąpić to poprzez czynności faktyczne, w sposób dorozumiany. Przepis art. 647¹ § 2 k.c. nie uzależnia odpowiedzialności inwestora od przedłożenia mu dokumentacji, jeśli wyraża w sposób czynny zgodę na udział podwykonawcy w realizacji inwestycji. Może on uzyskać wiedzę o umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą z dowolnego źródła, zarówno przed jej zawarciem, jak i później. Ustawodawca zakłada, że jeżeli inwestor wyraża zgodę w sposób czynny, to wie co robi i nie jest już potrzebny żaden mechanizm obronny. Istotne jest, że w każdym przypadku czynnego wyrażenia zgody powinna się ona odnosić do zindywidualizowanego podwykonawcy (element podmiotowy) i do określonej umowy o roboty budowlane (element przedmiotowy). Dotyczy to zatem także zgody wyrażonej w sposób dorozumiany. W orzecznictwie konsekwentnie wskazuje się, że warunkiem skuteczności tak wyrażonej zgody jest, aby dotyczyła ona konkretnej umowy, której istotne postanowienia, decydujące o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wypłatę wynagrodzenia podwykonawcy, są znane inwestorowi, albo z którymi miał możliwość zapoznania się. Skoro jednak, zgodnie z art. 647¹ § 5 k.c., inwestor odpowiada za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy, a jego solidarna odpowiedzialność z wykonawcą ma charakter ustawowej solidarnej odpowiedzialności gwarancyjnej za cudzy dług, on zaś sam pełni rolę ustawowego poręczyciela

gwarancyjnego wykonawcy, to niewątpliwie warunkiem tej odpowiedzialności jest to, by znał lub miał możliwość poznania tych postanowień umowy wykonawcy z podwykonawcą, które wyznaczają zakres jego odpowiedzialności. Są to w szczególności postanowienia dotyczące przedmiotu prac, jakie ma wykonać zindywidualizowany podmiotowo podwykonawca, wysokości wynagrodzenia podwykonawcy lub sposobu jego ustalenia. Mówiąc obrazowo – inwestor musi wiedzieć, na co się godzi (wyrok Sądu Najwyższego z 6.10.2010 r., II CSK 210/10, OSNC 2011/5/59; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17.12.2009 r., I ACa 874/09, Lex nr 628223; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 2.12.2011 r., VI ACa 690/11, Lex nr 1103601).

W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy niewątpliwie pozwany inwestor nie wyraził zgody wprost - ustnie ani pisemnie - na zawarcie umowy podwykonawczej przez Z.

Sp. z o.o. w P.. Nie zachodziły też wskazane w art. 647¹ § 2 zd. 2. k.c. przesłanki pozwalające na uznanie, że doszło do wyrażenia zgody w sposób milczący. W sprawie żaden z przesłuchanych świadków nie potwierdził, ażeby pozwanej przedstawiona została umowa podwykonawcza (lub jej projekt) wraz z niezbędną dokumentacją, i to w celu wyrażenia zgody na jej zawarcie. Co więcej okoliczności sprawy wskazują, że priorytetem było ukończenie inwestycji, która została przerwana w związku z zejście z budowy poprzedniego wykonawcy robót wodno-kanalizacyjnych w związku z czym Wykonawca nie traktował zgłoszenia podwykonawcy Inwestorowi jako istotnej kwestii. Powód był również zainteresowany jak najszybszym przystąpieniem do wykonania robót i otrzymaniem zapłaty dlatego uważał, że podpisanie dokumentu zlecenia z wykonawcą w zupełności wystarczy.

Zdaniem Sądu nie można również przyjąć, że doszło do konkludentnego czynnego wyrażenia zgody przez inwestora. Powód nie wykazał bowiem, aby pozwana знаła treść pisma z dnia 9 sierpnia 2012 roku zatytułowanego (...). Przed zakończeniem realizacji inwestycji ani uprawniony do reprezentowania Gminy Z. wójt lub inna umocowana przez niego osoba, ani pracownicy pozwanej nadzorujący przebieg inwestycji, ani wreszcie jakiegokolwiek inne osoby podejmujące ze strony pozwanej czynności związane z budową nie miały żadnej wiedzy na temat umowy z dnia 9 sierpnia 2012 roku, w szczególności na temat zakresu prac i wynagrodzenia zleconych powodowi. Konsekwencją wskazanych wyżej braków była niemożliwość przyjęcia, że organ pozwanej, w jakiegokolwiek formie, wyraził zgodę na zawarcie umowy o roboty budowlane przez wykonawcę z powódką, jako podwykonawcą. Samo tolerowanie obecności powódki na placu budowy, odbieranie wykonanych części robót, uczestnictwo powoda w spotkaniach z przedstawicielami szkoły, gminy i wykonawcy nie mogło prowadzić do przyjęcia skutecznego wyrażenia zgody na zawarcie umowy, gdy jej warunki nie były znane pozwanej. Co więcej należy wskazać, że pracownicy powoda w żaden sposób nie odróżniali się od innych pracowników wykonujących prace na inwestycji w związku z czym słuszne jest twierdzenie, że pozwana mogła przypuszczać, że są to pracownicy (...) sp. z o.o. Zaznaczyć też trzeba, że nie spełniono wymogu określenia w umowie zawartej pomiędzy inwestorem i wykonawcą zakresu robót, które miały być ewentualnie powierzone podwykonawcom i nie ujęto tam robót powierzonych powódcie, co stanowi warunek przypisania odpowiedzialności inwestorowi za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy.

Biorąc powyższe pod uwagę uznał Sąd, że strona powodowa nie udowodniła okoliczności koniecznych dla zaistnienia solidarnej odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy i opierając się na powołanych wyżej przepisach powództwo wobec pozwanej oddalił.

W tym miejscu wskazać należy, iż nawet gdyby przyjąć, że strona powodowa udowodniła okoliczności konieczne dla zaistnienia solidarnej odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy, to nie udowodniła swego roszczenia co do wysokości. Mając na uwadze stanowisko pełnomocnika pozwanego, który zakwestionował roszczenie również co do wysokości, obowiązkiem powoda było złożyć stosowne wnioski dowodowe.

Powód przegrał sprawę w całości, dlatego powinien ponieść wszelkie koszty wyłożone przez pozwanego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.), tj. powinien zwrócić pozwanemu wynagrodzenie adwokata według stawki minimalnej w wysokości 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity:
Dz. U. z 2002 Nr 163 poz. 1348)

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.